

Já jsem jen pouhým stínem tvým

Marie Rottrová

Já jsem jen pouhým stínem tvým
čím dál tím víc to vím
doteků tvých zbavená
teď se schoulím znavená
kam, řekne svět

Já jsem jen pouhým stínem tvým
když neříkáš, co smím
když tu sedíš bez hnutí
a bez náhlých vzplanutí
když jsi jak led

Proč jsem tak málo, málo tvou
když toužíš jít hrát se na nás dvou
v mých očích most,
jen jít po něm zas jako dřív
vesmír lásky ti dám
ve mě dýchá, je sám
tolikrát vzdálený tvým objetím a snům

Je milion cest, nekončí čas
ať jdem kam jdem, je v nás
jen já za svým souhvězdím
jak ten motýl letím dálkou
zase zpět

Já jsem jen pouhým stínem tvým
čím dál tím víc to vím
bez tvých dlaní horoucích
bez tvých očí planoucích
můj jediný